

РЕЦЕНЗІЯ НА КНИГУ «ПРИРОДОЗНАВЕЦЬ МИКОЛА ГАВРИЛЕНКО: ЕПОХА ТА ПАМ'ЯТЬ»

На сторінках історико-бібліографічної серії «Постаті аграрної та біологічної науки Полтавщини: факти, документи, бібліографія» ми знову зустрічаємося з неординарною особистістю, видатним полтавцем, вченим-орнітологом, активним діячем у галузі заповідної справи Миколою Івановичем Гавриленком.

О, родюча полтавська земле! Твої сини пишуть для тебе славетну історію, а ти надихаєш їх своєю безмежною природною ширістю. Їх талант, інтелект, майстерність піднімають високу планку твого духовного й наукового потенціалу, а ти віддячуєш їм справжньою шанобою, повагою, пам'яттю в меморіалах і пам'ятниках, піснях, поезіях, книгах.

Саме така пам'ятка з'явилася нещодавно – чудове видання, укладачами якого стали відомі полтавські науковці В.М. Самородов, доцент

Полтавської державної аграрної академії, та С.Л. Кигим, завідувачка відділом природи Полтавського краєзнавчого музею.

З-поміж видатних особистостей Полтавщини гідне місце справедливо належить Миколі Івановичу Гавриленку, вченому-натуралісту, який присвятив талант і знання найулюбленішій справі свого життя – орнітології. На життєвому шляху, про який читач дізнається вже з перших сторінок книги, цій людині довелося пережити тяжкі, а іноді й трагічні періоди. Та все перемагала жага до праці! Складні часи ніби накопичували енергію, яка згодом щедро віддавалася на благо і розквіт рідного краю.

Микола Гавриленко відкривається як різнобічна, цікава людина: з одного боку, – це сумлінний і палкий пошуковець-натураліст, з іншого, – інтелігент, викладач, який поважав й активно підтримував у своїх учнях будь-який потяг до вивчення природи. Під час він постає в несподіваному образі знавця і любителя української старовини, майстерного виконавця українських пісень...

Спогади про вченого – прекрасна й вдала добірка авторів. Тут Микола Іванович – взірць для своїх студентів, надзвичайно вразливий у сприйнятті живої природи, проблем її збереження і вивчення, науковець, який залишив яскравий слід у серцях усіх, хто зустрічався, працював або просто був знайомий із цією незвичайною людиною. По-особливному хвилюють рядки про найдраматичніший період його життя – визначення подальшої долі чудової колекції птахів, зібраної Миколою Івановичем протягом усього життя. Цей останній рубіж став занадто важким іспитом у житті вченого.

Відчувається, з якою повагою і, водночас, зворушливістю й теплом укладали збірку автори книги. Тому від щирого серця хочеться подякувати їм за можливість поспілкуватися з видатним земляком, відчути гордість за причетність до тієї ойкумени, де жили, творили й збагатили добром і любов'ю такі надзвичайні особистості, як Микола Іванович Гавриленко.

*Соколова І.М., заступник директора
Кременчуцького краєзнавчого музею*